

FORWARD

WINTER EDITION

Warsaw Montessori High School

SOURCE: MYSTART

Obietnice prezydenta po czterech miesiącach

Rozgoryczona opozycja o poczynaniach rządu

By Antoni Bańkowski

IN THIS ISSUE

OBIETNICE PREZYDENTA PO CZTERECH MIESIĄCACH

PROSPECT THEORY

THE NEW DEAL

HOBBY

TRANSLATION - CROSSING BROOKLYN FERRY BY WALT WHITMAN

KUBA POLECA

„JAK ZDOBYĆ NAGRODĘ NOBLA?” – KONKURS

Zapewne pamiętacie zaciętą walkę o objęcie władzy nad szkolnym samorządem, która odbyła się w październiku. To właśnie wtedy partia Maxymiliana i Stanisława przedstawiła swoje postulaty, którymi zdobyła większość głosów. Obiecali nam między innymi nową przestrzeń do relaksu na przerwach, niesławny *vending machine* i *University Day*. Co z tego zostało zrealizowane 4 miesiące później?

Przykra prawda jest taka, że niewiele. Przestrzenia do relaksu zajął się niezależny CAS project, który w żaden sposób nie otrzymał wsparcia od samorządu. Okazało się również, że *vending machine* nigdy nie został uzgodniony z dyrekcją i już parę tygodni po wyborach stało się jasne, że nigdy on w szkole nie stanie. *University Day* odbył się w postaci jednego spotkania z Panem Brettem, które mimo że było bardzo pomocne, bynajmniej nie wyczerpało tematu.

Nie można jednak powiedzieć, że partia nie osiągnęła. Podczas tych paru miesięcy stworzyła ona ogólnodostępny kalendarz z najważniejszymi wydarzeniami w szkole. Przeprowadziła też ankietę wśród uczniów, której celem było usprawnienie tych aspektów funkcjonowania szkoły, które szczególnie przeszkadzają uczniom. Wyniki

ankiety nadal nie zostały jednak ogłoszone. Zorganizowana została szkolna wigilia, którą można uznać za sukces. Warto zwrócić uwagę na kolaborację z projektem Help Mate. Jest ona pomocą dla uczniów, w postaci bezpłatnych korepetycji udzielanych przez rówieśników. Help Mate jest jednak niezależnym projektem, pod który rząd jedynie się podpisał, nie można więc tu mówić o jego znacznym wkładzie.

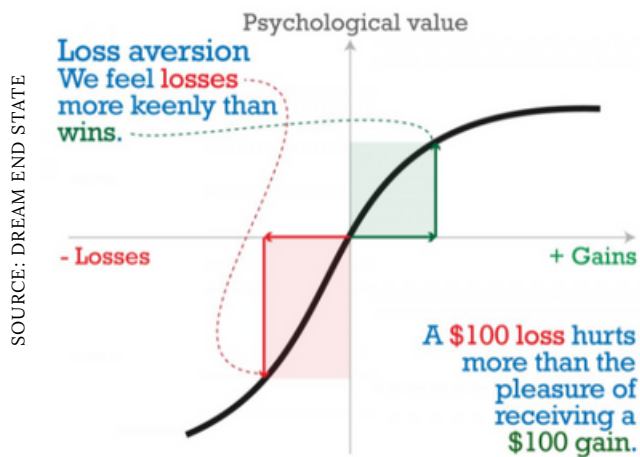
Podsumowując, przez ostatnie cztery miesiące partia Maxymiliana sformalizowała znacznie mniej projektów niż była w stanie. Wiele problemów szkolnych nie zostało rozwiązanych w żaden sposób. Ekscytujące obietnice z października zostały pущzone w niepamięć. Głosząc na Maxa w wyborach, uczniowie liczyli na znacznie więcej. Z niecierpliwością wyczekujemy przyszłych działań samorządu i oczekujemy większego zaangażowania ze strony prezydenta.

Prospect Theory

by *Patryk Ościk & Ksawery Bednarek*

Economics is a social science; however, for many a year, it was partially based on assumptions about human behaviour that were far from reality. Pioneers of economics assumed that people have perfect knowledge about the world, act rationally, and always act in their best interest. As a result, many fundamental economic models and theories considered a simplified image of the human mind. Economics underwent a revolution in the second half of the 20th century. During this period of time, economists began to change the assumptions about human decision-making and apply numerous psychological discoveries to economic theories. The aforementioned revolution was a beginning of behavioural economics, an economic trend which lasts to this day. One of the most significant psychological theories that deeply influenced economics was prospect theory which is going to be discussed in the following paragraphs.

Prospect Theory was a result of a decade-long collaboration between Daniel Kahneman and Amos Tversky. However, the aforementioned theory was not the only fruit of their long research. Before the publication of Prospect Theory in 1979, Kahneman and Tversky published many articles that also exposed the incompleteness of traditional economic thinking. For example, the aforementioned researchers presented a set of situations in which people usually misjudge a situation and are more likely to make irrational decisions. These situations are called cognitive biases and probably everyone experienced at least one

of them. Herd behaviour is a perfect example of a cognitive bias. Humans are likely to copy the behaviour of a large group of people even if it is not rational to do so. There are many other biases formulated by Tversky and Kahneman but one of them is distinctly and inextricably intertwined with prospect theory. This bias, together with prospect theory are going to be thoroughly discussed in the next paragraph.

The bias mentioned above is the loss aversion bias. Studies show that the feeling of pain we get from a certain loss is four times stronger than the happiness we would get from a gain of the same monetary value. Thus, naturally, we tend to stray away from any losses possible. For easier understanding of this concept, a graph was created on which a certain monetary value of a loss or a gain is mapped to a certain emotional value.

What can be easily noticed, the pain from a loss of the same monetary value as the gain is substantially higher than the joy we get from a gain.

As the majority of us are risk-averse, we prefer jobs or other sources of income that guarantee more stability and security. That is why most of us are going to put their money in a bank deposit rather than on a good on an exchange. Of course, an exchange offers us higher HPR (holding period returns) than a bank deposit, but the volatility of assets on an exchange is much higher than that of the deposit, so the idea of a loss overcomes the idea of a gain.

This concept also explains why people despise doing taxes and tend to commit tax fraud. We perceive taxes as losses, so we prefer to avoid them as much as possible.

Bibliography:

- <https://www.britannica.com/biography/Daniel-Kahneman>
- <https://www.britannica.com/topic/prospect-theory>
- Jocelyn Blink. Ian Dorton. "Economics". Oxford University Press. 2020.

The Polish Deal (Polski Ład)

by *Marysia Różycka*

Paying taxes is or will be an inexorable part of our lives, but have you ever wondered as to why are we obliged to pay them?

Many of you may not know that tax is the way that the government gains revenue to carry out their many responsibilities such as healthcare, maintaining law and order, and many others. This implies that without paying them or rather your parents doing so, you could not go to a public school or get help (for free) at a public institution of health. This is why everyone is required to give up part of their income for the common good.

Is the new deal, in fact, beneficial for the citizens?

The Polish Deal is the new taxation programme that has been imposed by the government. However, what many of you may not know is that the name “new deal” originated in the United States in the 1930s and was a series of social projects and programmes established by then-president Franklin D. Roosevelt with a view to getting the US economy back on the rails after the ravages of the great depression.

The Polish Deal, according to the government, is intended to improve the situation of many people, it is said to be more desirable - “lower tax” - better healthcare, higher retirement pension and new places of work. Unfortunately, it seems that, in reality, it is not the case. More than 30 per cent of Polish citizens have a contr-

SOURCE: GAZETA SGH

act of employment, which is where the tax changes are the greatest.

Let's take Stan, for example, he is an educated gentleman working as a mid-level manager, and we can assume he has a monthly gross salary of 18,000 PLN (Polish Złoty). Firstly, he pays ZUS - it is important to remember that it is divided between him and his employer. For this part, Stan is obliged to pay 9.76% pension insurance, 1.50% disability insurance, 9% health insurance, 2.45% sickness insurance leaving him with 14,202.9 PLN. We mustn't forget that Stan's employer also pays over 16% money which could otherwise go to Stan.

Now it is time for income tax, Stan pays the according to the so-called "tax scale" which is normally 17% - minus the non-tax allowance (5,100 PLN) per annum. However, the new deal has brought changes for those who cross the income threshold of 120,000, meaning Stan pays 17% until August. Starting September, he will be obliged to give up an incredible 32% + additional 15,300 (annually) of his income. After all the taxation he is left with 136,770.15 PLN. This means that he gives up 79,229.9 PLN. Compared to 2021 when his annual income

was 142 991,21 PLN. This is a sizeable increase, of some $\frac{1}{3}$ of his monthly income. Furthermore, for those who have an even higher income, the loss will become more significant. Most importantly as he is a part of the middle-income class (definition from the Oxford dictionary: the social class whose members are neither very rich nor very poor and that includes professional and business people.) a group that the government states it wants to help. In reality, they take from those who they should help. Our example above shows perfectly how the new deal can negatively impact your financial situation and most importantly it negates what the government stated when saying lower taxes and overall better quality of life.

Is it unprofitable for all?

The simple answer is no. If you have a low income there will be no loss or even a profit. From many calculations, it is said that those with 3,000-3,500PLN income will benefit the most from the Polish Deal.

Could it be that as most PIS voters are from this group, the government has decided to "redistribute" wealth to their electorate, despite their vocal praise of the middle class? Regrettably, this would seem to be the case.

Time will tell as to where the Polish New Deal ends, but we can safely say, for now, that this will be nothing like Roosevelt's New Deal of the 1930s!

Hobby

by Stanisław Opawski

Stres, adrenalina, nieodparta chęć pozostania na wolności i "smutni panowie" o szóstej nad ranem. Szybkie biegi w zabłoconych gumowcach, ukrywanie się za belkami siana, odmrożone palce, przeciążony kręgosłup i nadwyrężony prawy bark. Mam na imię Stanisław i poszukuję tzw. skarbów przy użyciu wykrywacza metali. Opowiem dzisiaj o mojej pasji, jak to się zaczęło i postaram się odpowiedzieć na najczęściej zadawane mi pytania.

Prawie 5 lat temu, 13 czerwca 2017 roku, dostałem na urodziny swój pierwszy wykrywacz. Kiedy teraz o tym myślę, to właściwie zawsze interesowało mnie, co skrywa ziemia. Jako naprawdę mały dzieciak potrafiłem wywrócić cały ogródek do góry nogami w poszukiwaniu skrzyni złota... niestety do dziś takowej nie znalazłem. 13 czerwca – tamten dzień prawdopodobnie odmienił moje życie na zawsze bądź na najbliższe parę lat, choć szczerze wątpię, że porzucę kiedyś tę pasję. Przyznam, że tamtego 13-ego bardzo mi się poszczęściło (nie był to piątek ;)). Pierwszy raz włączyłem wykrywacz metali i udało mi się znaleźć ołowiany pocisk z I wojny światowej oraz pół kopiejki z 1898 roku.

Był to zdecydowanie przełomowy moment, który rozpoczął nowy etap mojego życia. Od tamtego dnia nic mnie tak nie interesowało. Praktycznie bez przerwy głowiłem się, co może teraz znajdować się pod moimi nogami. Tam, gdzie mogłem, zabierałem swój wykrywacz i przekopywałem całą okolicę.

We wstępie pisałem o adrenalinie, stresie i chęci pozostania na wolności. No właśnie, niestety prawo regulujące legalność poszukiwań to bardzo zagmatwany, i pomimo już paru lat doświadczenia, dla mnie ciągle niezrozumiały temat. Warto w tym miejscu

tylko wspomnieć, że nie jest tak, że wszystko, co jest w ziemi, należy do państwa. Niestety, według obowiązującego prawa, jestem przestępcą, ale mam nadzieję, że nikt z was nie podeśle tego do WKZ-u :D. Dzięki tej nielegalności przeżyłem sporo zabawnych przygód, także nie ma tego złego, co by na dobre nie wyszło. "No ale jak to? Nie da się legalnie szukać?" Otóż da się, tylko system dający taką możliwość, został tak skonstruowany, aby zniechęcić do tego jak najwięcej osób i niestety nie uwzględnia ludzi takich jak ja, czyli niepełnoletnich. Tak więc mam jeszcze niecały rok, aby się pół legalnie realizować, a potem zostanie pisanie wniosków, próśb i biurokracja.

I co da się coś znaleźć?

Da się. Jak się zapewne spodziewacie bądź nie, w ziemi można znaleźć wszystko. Dosłownie. Od świeżego trupa przez zmywarki i pralki utopione na środku bagna gdzieś w podwarszawskim lesie, po średniowieczne srebrne monety, rzymską biżuterię i już nieświeżego trupa.

Co najlepszego udało Ci się znaleźć?

Tutaj zawsze chwile się zastanawiam i często udzielam różnych odpowiedzi. Właściwie to odpowiedź zależy od zainteresowań pytającego. Dla mnie praktycznie każde znalezisko jest w jakimś stopniu ciekawe. Może poza drutami, nakrętkami po tzw. "gorzkiej" i kulkami carskiej artylerii. Najlepsze... hmm, jednym z pierwszych a zarazem najlepszych moich znalezisk była fibula. Rodzaj zapinki do szat datowanej na ok. 80 rok n.e. Do dziś bardzo mi to znalezisko imponuje i uważam je za jedno z ciekawszych. Udało mi się również wykopać "skarbik" srebrnych monet z przełomu XVI i XVII wieku. To znalezisko bardzo zapadło mi w pamięć ze względu na miejsce, w którym je znalazłem i spontaniczność tamtych poszukiwań zakończonych niesamowitym sukcesem. Następnym znaleziskiem, które zdecydowanie powinno trafić na podium, jest niemiecka raketnica ręczna Leup42, którą właściwie znalazłem gołym okiem. Lufa minimalnie wystawała z mchu po deszczu na półwyspie helskim. Niedawno zlokalizowałem również fragment ostrza (sztyletu, włóczni, miecza) z epoki brązu. Dziesiątki srebrnych monet, trochę złota, setki monet, guzików... Tak jak już pisałem, w ziemi jest wszystko. Ostatecznie prawie wszystko do niej trafia. Łącznie z nami.

Nie boisz się konsekwencji?

Boje. Tylko głupi się nie boi. Dla mnie poszukiwania są w tym momencie nie tylko zwykłym hobby, ale już paliwem do życia. Od wszystkiego można się w końcu uzależnić. Dla mnie "wykopki" są jak dobra terapia i rodzaj medytacji, tak więc dopóki wymysł braku legalności pochodzi z głupoty decydentów, a nie realnych zagrożeń, jakie niosą ze sobą poszukiwania, nie mam zamiaru ograniczać się i przestawać rozwijać. To coś jak hazard, tylko tu się nie przegrywa. Dlatego zawsze innych ostrzegam przed zakupem wykrywacza. Dosyć głębokie przemyślenia jak na "śmiganie" z elektryczną miotłą przez pola i lasy.

Zaliczyłeś kiedyś jakiś "przypał"?

Ze stróżami prawa nigdy się bezpośrednio nie konfrontowałem, aczkolwiek zdarzało się, że odwiedzali moje ulubione miejsca, zatrzymywali się przy polach, gdzie spacerowałem z wykrywaczem. Zdarzyło się nawet, że pomachałem im, wracając do domu z wykrywaczem. Odmachali. Mimo to coraz częściej praktykuję poszukiwania pod osłoną nocy niczym rasowy przestępca-recydywista. Czasem w parę osób. To już chyba nawet zorganizowana przestępczość. Poszukiwania nocą, oprócz zwiększonego bezpieczeństwa, mają też swój niesamowity klimat.

Trafiełeś kiedyś na jakieś niewypały?

Wybuchowych śmieci po wojnie jest ciągle bardzo dużo i niestety do dziś obie wojny zbierają swoje żniwo. Osobiście nigdy nie wykopałem naprawdę dużych niewybuchów. Największa była tzw. "Muchobijka" 45mm. Leżała dosłownie 100 metrów przed moim domem na głębokości 10 cm. Poszczęściło mi się, ponieważ pomimo początkowej paniki okazało się, że pocisk jest pusty - nie zawierał materiału wybuchowego. Musiało dojść do dziwnego opróżnienia albo ktoś po wojnie bawił się w sapera. Oprócz tego zdarzyło mi się z kolegą zlokalizować pocisk od Panzerfausta prawie w centrum stolicy. Tutaj podobnie jak z raketnicą, "wyhaczone" okiem na powstającym osiedlu. Zgłosiliśmy znalezisko niezwłocznie do administracji i pocisk został zabrany przez saperów. A na legendarnym już Helu - to były czasy, kiedy zaczynałem swoją przygodę z poszukiwaniami - znalazłem parę pocisków od Mausera, które również z dumą zgłosiłem. Tak się złożyło, że rok później, 100 metrów dalej, wygrzebałem z kolegą w lesie depozyt wypchany dokumentami kobiety z Gdańska. Wszystko zgłosiliśmy z obawy, że kopiąc dalej, dokopujemy się do właścicielki. Na szczęście okazało się, że kobieta żyje, a dokumenty pochodzą z kradzieży.

Planujesz oddać, któreś ze swoich znalezisk do muzeum?

Niestety przez obowiązujące prawo wiąże się to z ryzykiem przeszukania miejsca zamieszkania, karą grzywny bądź nawet więzieniem, jeśli udowodniono by mi nielegalne poszukiwanie zabytków archeologicznych. Drugą sprawą jest to, że wiem, jak kończą takie znaleziska. Zazwyczaj rejestruje się je w bazie, pakuje do kartonu i zapomina o nich, ponieważ na przeprowadzenie badań archeologicznych nie ma pieniędzy... Jeśli wykopie kiedyś coś naprawdę niesamowitego, zmieniającego bieg historii to niezwłocznie powiadomię o tym odpowiednie służby. Na razie wolę, zatrzymywać znaleziska dla siebie. To lepsze, niż żeby gniły zapomniane w muzealnych piwnicach.

Jak znajdujesz miejsca do poszukiwań ?

Od tego tak naprawdę zależy to, czy moje poszukiwania zakończą się sukcesem. Z tego powodu czasem poświęcam więcej czasu na wyznaczenie miejsca poszukiwań niż na same poszukiwania. Do znalezienia "miejscówek" wykorzystuję stare mapy i wszelkie źródła tekstowe. Równie często zdarza mi się korzystać z pomocy miejscowych mędrców. Ostatnia metoda zazwyczaj jest najzabawniejsza, ale jeszcze nigdy nie przyniosła dobrych rezultatów.

Podsumowując, detektorystyka jest piękną pasją, która jest bardzo niedoceniana i tępiona. Mam nadzieję, że doczekam się zmiany prawa i będzie można legalnie poszukiwać świadectw historii bez obawy o swoją wolność. Jeśli ktoś poszukuje nowej pasji, to serdecznie polecam, tylko ostrzegam - potwornie uzależnia i bez odpowiednich papierów jest nielegalne!

Translation - Crossing Brooklyn Ferry by Walt Whitman

by Piotr Kryłowicz & Antoni Bańkowski

Original

I too many and many a time cross'd the river of old,
Watched the Twelfth-month sea-gulls, saw them high in the air floating with motionless wings,
oscillating their bodies,
Saw how the glistening yellow lit up parts of their bodies and left the rest in strong shadow,
Saw the slow-wheeling circles and the gradual edging toward the south,
Saw the reflection of the summer sky in the water,
Had my eyes dazzled by the shimmering track of beams,
Look'd at the fine centrifugal spokes of light round the shape of my head in the sunlit water,
Look'd on the haze on the hills southward and south-westward,
Look'd on the vapor as it flew in fleeces tinged with violet,
Look'd toward the lower bay to notice the vessels arriving,
Saw their approach, saw aboard those that were near me,
Saw the white sails of schooners and sloops, saw the ships at anchor,
The sailors at work in the rigging or out astride the spars,
The round masts, the swinging motion of the hulls, the slender serpentine pennants,
The large and small steamers in motion, the pilots in their pilot-houses,
The white wake left by the passage, the quick tremulous whirl of the wheels,
The flags of all nations, the falling of them at sunset,
The scallop-edged waves in the twilight, the ladled cups, the frolicsome crests and glistening,

Translation

Ja również wiele razy przeprowiałem się przez rzekę starą,
Oglądałem dwunastomiesięczne mewy, widziałem je wysoko w powietrzu
unoszące się z zastygniętymi skrzydłami, falując swoimi ciałami,
Widziałem jak promienny blask oświetlił części ich ciał, a resztę pozostawił w głębokim
cieniu,
Widziałem sunące powoli obłoki ku horyzontowi na południu,
Widziałem odbicie letniego nieba w tafli wody,
Oczy me oślepiane były odbitymi świetlistymi promieniami,
Spojrzałem na śliczne świetlne strugi rozchodzące się od zarysu mej głowy na
błyszczącej wodzie,
Spojrzałem na zamglone wzgórza południa i południowego zachodu,
Spojrzałem na parę lecącą w kłębach zabarwionych fioletem,
Spojrzałem na dolną zatokę i zauważyłem nadpływające statki,
Widziałem jak przybywają, widziałem pokład tych obok mnie,
Widziałem białe żagle szkunerów i słupów, widziałem zakotwiczone statki,
Żeglarzy uwijających się z linami lub siedzących okrakiem na rejach,
Okrągłe maszty, bujające się kadłuby, cieniutkie serpentyny chorągwi,
Większe i mniejsze parowce w ruchu, sterników przy sterach,
Biały pas pozostawiony przez przeprawę, szybkie wirowanie kół,
Flagi wszystkich narodów, opadające o zachodzie,
Spokojne fale w blasku pełni, pełne puchary, figlarne błyszczące grzebienie.

Commentary on the translation:

Tłumaczenie Piotra Kryłowicza i Antoniego Bańkowskiego wiernie oddaje treść i formę oryginału będącego ekstatycznym hymnem na cześć istnienia, psalmem pełnym panteistycznego zachwytu nad pięknem „nieobjętej ziemi”. Zwycięzcy nie ograniczyli się do prostej wymiany znaczeń i brzmień słownych oryginału na znaczenie i brzmienie języka przekładu. Przekład z naturalnym wyczuciem respektuje styl barda demokracji, jest ekwiwalentny wobec poszarpanego, chaotycznego, sprozaizowanego, a zarazem odznaczającego się immanentnym zrytmizowaniem języka wiersza wolnego Whitmana. W precyzyjny sposób transponuje technikę enumeracji, dzięki czemu umożliwia doświadczenie whitmanowskiej poetyki epifanii, „w której, jak pisał Miłosz, następuje intuicyjny uchwyt głębszej, bardziej esencjonalnej rzeczywistości zawartej w rzeczach czy osobach”.

Kuba poleca

by Kuba Strzelecki

W 2022 roku redakcja Forward chciałaby zachęcić wszystkich naszych uczniów do czytania. Z tego powodu przygotowałem dla was listę pięciu książek, po które warto sięgnąć.

Pierwszym tytułem jest „Małe Życie” (ang. „The Little Life”) autorstwa Hanya Yanagihara. Bardzo uniwersalna powieść, która spodoba się każdemu fanowi literatury obyczajowej. Jest też ona idealna dla tych, którzy lubią usiąść i zastanowić się nad tym, co właśnie przeczycali.

Kolejne dzieło w naszym spisie to „Droga” Cormaca McCarthy’ego, o której dyskutować będzie na najbliższym spotkaniu nasz szkolny Book Club. Ciężka, trudna i skłaniająca do refleksji – wyzwanie nawet dla najtwardszych i najwytrwalszych czytelników, napisana w klimacie postapokaliptycznym powieść. Uznawana jest jednak za wybitną książkę i z pewnością warto po nią sięgnąć.

Dla fanów klimatów science-fiction mamy nie jedną, a aż trzy książki! Trylogia Thrawna jest świetną opcją dla tych, którzy zawsze interesowali się uniwersum Star-Wars, ale ograniczyli się tylko do filmów. Przystępnie napisana, bardzo klimatyczna i trzymająca w napięciu. Może zaciekawic, poruszyć i wciągnąć na długie godziny.

Ostatnim poleconym w tym wydaniu tytułem jest „We were liars” napisany przez E. Lockhart. Krótka powieść napisana prostym językiem, która pomimo tego, że na początku nie wydaje się zbyt ciekawa, ma bardzo ciekawie zbudowaną fabułę, a czytelnik nawet nie wie kiedy wciąga się i odkrywa tajemnicę razem z główną bohaterką. Warto po nią sięgnąć jako rozrywkę lub lekturę do poduszki.

„Jak zdobyć Nagrodę Nobla?” – startuje druga edycja konkursu literackiego dla dzieci i młodzieży

28.01.2022

“W konkursie organizowanym przez Wrocławski Dom Literatury i Fundację Olgi Tokarczuk mogą wziąć udział uczennice i uczniowie szkół podstawowych i ponadpodstawowych. Autorki i autorzy najlepszych tekstów otrzymają unikatowe czytelniki Wrocławia Miasta Literatury UNESCO i książki z osobistą dedykacją Noblistki!”

Termin nadsyłania prac upływa 23 marca 2022 roku. Jeżeli interesujesz się literaturą oraz poszerzaniem swojej wiedzy o świecie serdecznie zachęcamy do wzięcia udziału w konkursie! Więcej informacji odnośnie konkursu znajdziecie na stronie literatura.wroclaw.pl.

Editor in Chief: Maja Goral

Graphic design: Maxymilian Miłosz and Stanisław Opawski

Proofreaders: Mr. Bret Beerman and Mr. Przemek Szymański

Responsible for the project: Mrs. Agnieszka Gajewska